

Slakten på jämlikheten har ett pris

Publicerad här den 2 november 2018

FRÅN ATT HA HAFT världens mest jämlika samhälle har Sverige halkat långt ned i denna liga. Från att ha haft världens mest jämlika skola har vår skola nu rasat till plats 25 bland 40 jämförbara länder enligt en rapport som kom häromdagen.

Att jämlikheten i landet minskat så katastrofalt har inte skett av en slump. Raset har skett på grund av politiska beslut. Slopan- det av förmögenhetsskatten, arvs- skatten och fastighetsskatten samt införandet av jobbskatteavdrag och försämrade arbetslös- hets- och sjukersättnin- gar har kraftigt vidgat klyftan mellan fattiga och rika.

För skolans del var det den sorterings- skola som infördes på be- gäran av näringslivet som påbörjade jämlikhets- raset. Den skola som kännetecknades av privatisering och differentierade lärar- löner, tidiga graderade betyg och en betygsspärr som hindrade en sjättedel av eleverna att gå till gymnasiet.

Priset för ojämlikheten i samhället betalas främst av de fattiga, de arbetslösa, de sjuka och deras familjer. De får sämre livskva- litet, sämre hälsa och ett kortare liv.

Priset för ojämlikheten i skolan betalas av de elever som lämnas utan skola, utan jobb och utan pengar efter grundskolan. De flesta av dem tvingas ta osäkra och dåligt betalda jobb. Än värre är det för de elever som lockas in i kriminella nätverk där de stjälar, säljer droger eller prostituerar sig. Där de kan få en tidig död genom gängstrider eller överdoser.

Priset för ojämlikheten i skolan får också samhället betala ge- nom den ökade otrygghet och den omfattande förstörelse som kriminaliteten skapar. Detta för att man har valt att satsa mer på poliser och fängvård i stället för på förebyggande insatser i förskola och fritidsaktiviteter.

Vilka är det då som fattat de beslut som lett till att jämlikheten i skolan och i samhället slaktats? Jo, det är alliansens politiker. Politiker som själva bor långt ifrån städernas problemområden. Som gärna sänker sina skatter och nedmonterar det sociala skyddsnät som de ändå inte tror att de själva kommer att be- höva. Som låter egoismen kväva empatin.